

PAP JÓZSEF VERSEI

KIRAKÓS KOCKÁK

*Herceg János
85. születésnapjára*

Délceg bátyám! Így mondom és írom,
mert az vagy. Mert még mindig
az vagy: nem tört meg századunk,
az évszázadok leggonoszabbika;
bár vállaltad, és még ma is
vállaidon hordod a terhét.

Állok küszöbödön, bátyám,
és mondom a köszöntőm:
hogy „Küszöbön, küszöbön . . .”
s „Hogy az Isten éltesse! . . .”
Ne gondold, nem azért,
hogy te is szeress engem.

És ne is szeressél már,
mert én – a nem fajtádból
való, a volt csökönyös népfi,
aki most tétova s ingatag,
már-már csigaházi – dacolni
is már csak hallgatva tudok.

Volt idő, hogy teneked is
 elhalkult a szavad, de te sosem
 hallgattál: írtál, beszédesen írtál,
 számkivetve is, a megaláztatásban,
 s kacsintva egyet – mondjuk, Gerard-ként –
 barackot nyomtál a század fejére.

Van neked kit és mit szeretned,
 továbbra is ragaszkodj ahhoz!
 Mit jóban-rosszban napszám körüljártál,
 a te dédelgetett kicsiny régiódhoz,
 mely mindnyájunknak lelkéből lelkedzett,
 s nehéz örökségként gondját viseljük.

Ámulatba ejtő fellegvár a műved!
 S ha belegondolok, hogy miből építkeztél,
 hogy csak sarunk volt, csak nyughatatlanságunk . . .
 De te láttál, tapasztaltál, s álmodni is tudtál.
 Most, egy intésedre, akár inasnak is örömost
 elszegődnék hozzád, délceg bátyám, Jánosom!

HAIKU-VÁLTOZATOK (DIÓSOMRA ÉS A SZÉLRE)

1.

Diófáimnak
 nekiront a szél. Ősz van.
 Koppan a dió.

2.

Ki nem állhattam,
 de most áldom a szelet –
 diót ráz nekem.

3.

Szellökésektől
hullik a dió. Jobban,
mint a veréstől.

4.

A jótékony szél
diót.ráz. Nem kell a fát
rúddal verdesnem.

5.

Ütés-veréstől
menti meg a diófát
a szeszélyes szél.

6.

Meg ne vadulj, szél,
és fürgeteggé válva
dúljad diósom!

7.

Ellenedben, én,
szél kiszolgáltatottja,
mit sem tehetnék.

8.

Szundítok egyet
diófám alatt. Szélcsend.
Levél se mozdul.

9.

Mókus jut eszembe.
Varjú – viszik a diót!
Nincsen nyugvásom.

10.

Mert hát ősz van most.
Koppan, gurul a dió.
Rohamoz a szél.

(Becse, 1993)